

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Σχόλια (Aṭṭhakathā)

Ο Κανόνας των Ομιλιών - Σχόλια (Sutta Piṭaka -
Aṭṭhakathā)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya -
Aṭṭhakathā)

02. Σχόλια για τη διδασκαλία σε στίχους (02. Dhammapada-
aṭṭhakathā)

12. Το κεφάλαιο για τον εαυτό (12. Attavaggo)

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

02. Σχόλια για τη διδασκαλία σε στίχους

12. Attavaggo

1. Bodhirājakumāravatthu

157. Attānañceti imaṃ dhammadesanaṃ satthā bhesakaḷāvane viharanto bodhirājakumāraṃ ārabha kathesi.

So kira pathavītale aññehi pāsādehi asadisarūpaṃ ākāse uppatamānaṃ viya kokanudaṃ nāma pāsādaṃ kāretvā vaḍḍhakiṃ pucchi - “kiṃ tayā aññatthāpi evarūpo pāsādo katapubbo, udāhu paṭhamasippameva te ida”nti.
“Paṭhamasippameva, devā”ti ca vutte cintesi - “sace ayaṃ aññassapi evarūpaṃ pāsādaṃ karissati, ayaṃ pāsādo anacchariyo bhavissati. Imaṃ mayā māretuṃ vā hatthapāde vāssa chindituṃ akkhīni vā uppātetuṃ vaṭṭati, evaṃ aññassa pāsādaṃ na karissatī”ti. So tamatthaṃ attano piyasahāyakassa sañjīvakaputtassa nāma māṇavakassa kathesi. So cintesi - “nissamaṃsayaṃ esa vaḍḍhakiṃ nāsessati, anaggho sippī, so mayi passante mā nassatu, saññamassa dassāmī”ti. So taṃ upasaṅkamitvā “pāsāde te kammaṃ niṭṭhitaṃ, no”ti pucchitvā “niṭṭhita”nti vutte “rājakumāro taṃ nāsetukāmo attānaṃ rakkheyyāsī”ti āha. Vaḍḍhakīpi “bhaddakaṃ te, sāmi, kataṃ mama ārocentena, ahamettha kattappaṃ jānissāmī”ti vatvā “kiṃ, samma, amhākaṃ pāsāde kammaṃ niṭṭhita”nti rājakumārena puṭṭho “na tāva, deva, niṭṭhitaṃ, bahu avasiṭṭha”nti āha. Kiṃ kammaṃ nāma avasiṭṭhanti? Pacchā, deva, ācikkhissāmi, dārūni tāva āharāpethāti. Kiṃ dārūni nāmāti? Nissārāni sukkhadārūni, devāti. So āharāpetvā adāsi. Atha naṃ āha - “deva, te ito paṭṭhāya mama santikaṃ nāgantappaṃ. Kiṃ kāraṇā? Sukhumakammaṃ karontassa hi aññehi saddhiṃ sallapantassa me kammavikkhepo hoti, āhāraṇāyaṃ pana me bhariyāva āhāraṃ āharissatī”ti. Rājakumāropi “sādhū”ti paṭissuṇi. Sopi ekasmiṃ gabbhe nisīditvā tāni dārūni tacchettvā attano puttadārassa anto nisīdanayoggaṃ garuḷasakuṇaṃ katvā āhāraṇāya pana bhariyaṃ āha - “gehe vijjamaṇakaṃ sabbam vikkhiṇitvā hiraññasuvaṇṇaṃ gaṇhāhī”ti. Rājakumāropi vaḍḍhakissa anikkhamanattāya gehaṃ parikkhipitvā ārakkhaṃ ṭhapesi. Vaḍḍhakīpi sakuṇassa niṭṭhitakāle “ajja sabbepi dārake gahetvā āgaccheyyāsī”ti bhariyaṃ vatvā bhuttaṭātarāso puttadāraṃ sakuṇassa kucchiyaṃ nisīdāpetvā vāṭapānena nikkhamitvā palāyi. So tesam, “deva, vaḍḍhakī palāyatī”ti kandantānaṃyeva gantvā himavante otaritvā ekaṃ nagaraṃ māpetvā kaṭṭhavāhanarājā nāma jāto.

Rājakumāropi “pāsādamahaṃ karissāmī”ti satthāraṃ nimantetvā pāsāde catujjātiyagandhehi paribhaṇḍikaṃ katvā paṭhamaummārato paṭṭhāya celapaṭikaṃ patthari. So kira aputtako, tasmā “sacāhaṃ puttaṃ vā dhītaraṃ vā lacchāmi, satthā imaṃ akkamissatī”ti cintetvā patthari. So satthari āgate satthāraṃ pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā pattaṃ gahetvā “pavisatha, bhante”ti āha. Satthā na pāvisi, so dutiyampi tatiyampi yāci. Satthā apavisitvāva ānandattheraṃ olokesi. Thero olokitasaññāyeva vatthānaṃ anakkamanabhāvaṃ ṇatvā taṃ “saṃharatu, rājakumāra, dussāni, na bhagavā celapaṭikaṃ akkamissati, pacchimajanataṃ tathāgato oloketī”ti dussāni

saṃharāpesi. So dussāni saṃharitvā satthāraṃ antonivesanaṃ pavesatvā yāgukhajjena sammānetvā ekamantaṃ nisinna vanditvā āha - “bhante, ahaṃ tumhākaṃ upakārako tikkhattuṃ saraṇaṃ gato, kucchigato ca kiramhi ekavāraṃ saraṇaṃ gato, dutiyaṃ taruṇadārakakāle, tatiyaṃ viññubhāvaṃ pattakāle. Tassa me kasmā celapaṭikaṃ na akkamitthā”ti? “Kiṃ pana tvaṃ, kumāra, cintetvā celāni attharī”ti? “Sace puttaṃ vā dhītaraṃ vā lacchāmi, satthā me celapaṭikaṃ akkamissatī”ti idaṃ cintetvā, bhanteti. Tenevāhaṃ taṃ na akkaminti. “Kiṃ panāhaṃ, bhante, puttaṃ vā dhītaraṃ vā neva lacchāmī”ti? “Āma, kumārā”ti. “Kiṃ kāraṇā”ti? “Purimakaattabhāve jāyāya saddhiṃ pamādaṃ āpannattā”ti. “Kasmiṃ kāle, bhante”ti? Athassa satthā atītaṃ āharitvā dassesi -

Atīte kira anekasatā manussā mahatīyā nāvāya samuddaṃ pakkhandiṃsu. Nāvā samuddamajjhe bhijji. Dve jayampatikā ekaṃ phalakaṃ gahetvā antaradīpakam pavisīṃsu, sesā sabbe tattheva mariṃsu. Tasmīṃ kho pana dīpake mahāsakuṇasaṅgho vasati. Te aññaṃ khāditabbakaṃ adisvā chātajjhata sakuṇaṇḍāni aṅgāresu pacitvā khādiṃsu, tesu appahontesu sakuṇacchāpe gahetvā khādiṃsu. Evaṃ paṭhamavayepi majjhimavayepi pacchimavayepi khādiṃsueva. Ekasmimpi vaye appamādaṃ nāpajjīṃsu, ekopi ca nesaṃ appamādaṃ nāpajji.

Satthā idaṃ tassa pubbakammaṃ dassetvā “sace hi tvaṃ, kumāra, tadā ekasmimpi vaye bhariyāya saddhiṃ appamādaṃ āpajjissa, ekasmimpi vaye putto vā dhītā vā uppajjeyya. Sace pana vo ekopi appamatto abhaviṃsa, taṃ paṭicca putto vā dhītā vā uppajjissa. Kumāra, attānañhi piyaṃ maññaṃānena tīsupi vasesu appamattena attā rakkhitabbo, evaṃ asakkontena ekavayepi rakkhitabboevā”ti vatvā imaṃ gāthamāha -

157. “Attānañce piyaṃ jañña, rakkheyya naṃ surakkhitaṃ;
Tiṇṇaṃ aññataraṃ yāmaṃ, paṭijaggeyya paṇḍito”ti.

Tattha yāmaṃti satthā attano dhammissaratāya desanākusalatāya ca idha tiṇṇaṃ vayānaṃ aññataraṃ vayaṃ yāmaṃti katvā desesi, tasmā evamettha attho veditabbo. Sace attānaṃ piyaṃ jāneyya, rakkheyya naṃ surakkhitanti yathā so surakkhito hoti, evaṃ naṃ rakkheyya. Tattha sace gīhī samāno “attānaṃ rakkhissāmī”ti uparipāsādatale susaṃvutaṃ gabbhaṃ pavisitvā sampannārakkho hutvā vasantopi, pabbajito hutvā susaṃvute pihitadvāravātapāne leṇe viharantopi attānaṃ na rakkhatieva. Gīhī pana samāno yathābalaṃ dānasīlādīni puññaṃ karonto, pabbajito vā pana vattapaṭivattapariyattimanasikāresu ussukkaṃ āpajjanto attānaṃ rakkhati nāma. Evaṃ tīsu vasesu asakkonto aññatarasmimpi vaye paṇḍitapuriso attānaṃ paṭijaggetieva. Sace hi gihibhūto paṭhamavaye khiḍḍāpasutatāya kusalaṃ kātuṃ na sakkoti, majjhimavaye appamattena hutvā kusalaṃ kātabbaṃ. Sace majjhimavaye puttadāraṃ posento kusalaṃ kātuṃ na sakkoti, pacchimavaye kātabbameva. Evampi karontena attā paṭijaggitova hoti. Evaṃ akarontassa pana attā piyo nāma na hoti, apāyaparāyaṇameva naṃ karoti. Sace pana pabbajito paṭhamavaye sajjhāyaṃ karonto dhārento vācento vattapaṭivattaṃ karonto pamādaṃ āpajjati, majjhimavaye appamattena samaṇadhammo kātabbo. Sace paṭhamavaye uggahitapariyattiyā aṭṭhakathaṃ vinicchayaṃ kāraṇākāraṇaṃ pucchanto majjhimavaye pamādaṃ āpajjati, pacchimavaye appamattena samaṇadhammo kātabboeva. Evampi karontena attā paṭijaggitova hoti. Evaṃ akarontassa pana attā piyo nāma na hoti, pacchānutāpeneva naṃ tāpetīti.

Desanāvasāne bodhirājakumāro sotāpattiphale patitṭhahi, sampattaparisāyapi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Bodhirājakumāravatthu paṭhamam.

2. Upanandasakyaputtattheravatthu

158. Attānameva paṭhamanti imaṃ dhammadesanaṃ satthā jetavane viharanto upanandaṃ sakyaputtaṃ ārabba kathesi.

So kira thero dhammakathaṃ kathetuṃ cheko. Tassa appicchatādipaṭisaṃyuttaṃ dhammakathaṃ sutvā bahū bhikkhu taṃ ticīvarehi pūjetvā dhutaṅgāni samādiyimṃsu. Tehi vissatṭhaparikkhāre soyeva gaṇhi. So ekasmiṃ antovasse upakaṭṭhe janapadaṃ agamāsi. Atha naṃ ekasmiṃ vihāre daharasāmaṇerā dhammakathikapemena, “bhante, idha vassaṃ upethā”ti vadiṃsu. “Idha kittakaṃ vassāvāsikaṃ labbhatī”ti pucchitvā tehi “ekeko sātako”ti vutte tattha upāhanā ṭhapetvā aññaṃ vihāraṃ agamāsi. Dutiyaṃ vihāraṃ gantvā “idha kiṃ labbhatī”ti pucchitvā “dve sātakā”ti vutte kattarayaṭṭhiṃ ṭhapesi. Tatiyaṃ vihāraṃ gantvā “idha kiṃ labbhatī”ti pucchitvā “tayo sātakā”ti vutte tattha udakatumbaṃ ṭhapesi. Catutthaṃ vihāraṃ gantvā “idha kiṃ labbhatī”ti pucchitvā “cattāro sātakā”ti vutte “sādhū idha vasissāmi”ti tattha vassaṃ upagantvā gahaṭṭhānañceva bhikkhūnañca dhammakathaṃ kathesi. Te naṃ bahūhi vatthehi ceva cīvarehi ca pūjesuṃ. So vuṭṭhavasso itaresupi vihāresu sāsanaṃ pesetvā “mayā parikkhārassa ṭhapitattā vassāvāsikaṃ laddhabbaṃ, taṃ me paṇṇantū”ti sabbam āharāpetvā yānakaṃ pūretvā pāyāsi.

Athekasmiṃ vihāre dve daharabhikkhū dve sātake ekañca kambalaṃ labhitvā “tuyhaṃ sātakā hontu, mayhaṃ kambalo”ti bhājetuṃ asakkontā maggasaṃīpe nisīditvā vivadanti. Te taṃ theram āgacchantaṃ disvā, “bhante, tumhe no bhājetvā dethā”ti vadiṃsu. Tumheyeva bhājethāti. Na sakkoma, bhante, tumheyeva no bhājetvā dethāti. Tena hi mama vacane ṭhassathāti. Āma, ṭhassāmāti. “Tena hi sādhu”ti tesam dve sātake datvā “ayaṃ dhammakathaṃ kathentānaṃ amhākaṃ pārupanāraho”ti mahagghaṃ kambalaṃ ādāya pakkāmi. Daharabhikkhū vipaṭṭisārino hutvā satthu santikaṃ gantvā tamatthaṃ ārocesuṃ. Satthā “na, bhikkhave, idāneva tumhākaṃ santakaṃ gahetvā tumhe vipaṭṭisārino karoti, pubbepe akāsiyevā”ti vatvā atītaṃ āhari -

Atītasmiṃ anutīracārī ca gambhīracārī cāti dve uddā mahantaṃ rohitamacchaṃ labhitvā “mayhaṃ sīsaṃ hotu, tava naṅguṭṭha”nti vivādāpannā bhājetuṃ asakkontā ekaṃ siṅgālaṃ disvā āhaṃsu - “mātula, imaṃ no bhājetvā dehī”ti. Ahaṃ rañña vinicchayaṭṭhāne ṭhapito, tattha ciraṃ nisīditvā jaṅghavīhāratthāya āgatomhi, idāni me okāso natthīti. Mātula, mā evaṃ karotha, bhājetvā eva no dethāti. Mama vacane ṭhassathāti. Ṭhassāma, mātulāti. “Tena hi sādhu”ti so sīsaṃ chinditvā ekamante akāsi, naṅguṭṭhaṃ ekamante. Katvā ca pana, “tātā, yena vo anutīre caritaṃ, so naṅguṭṭhaṃ gaṇhātu. Yena gambhīre caritaṃ, tassa sīsaṃ hotu. Ayaṃ pana majjhimo khaṇḍo mama vinicchayadhamme ṭhitassa bhavissatī”ti te saññāpento -

“Anutīracārī naṅguṭṭhaṃ, sīsaṃ gambhīracārino;

Accāyaṃ majjhimo khaṇḍo, dhammaṭṭhassa bhavissatī”ti. -

Imaṃ gāthaṃ vatvā majjhimakhaṇḍaṃ ādāya pakkāmi. Tepi vippaṭṭisārino taṃ oloketvā aṭṭhaṃsu.

Satthā imaṃ atītaṃ dassetvā “evamesa atītepi tumhe vippaṭṭisārino akāsiyevā”ti te bhikkhū saññāpetvā upanandaṃ garahanto, “bhikkhave, paraṃ ovaḍantaṇa nāma paṭhamameva attā patirūpe patiṭṭhāpetabbo”ti vatvā imaṃ gāthamāha -

158. “Attānameva paṭhamam, patirūpe nivesaye;
Athaññamanusāseyya, na kilisseyya paṇḍito”ti.

Tattha patirūpe nivesayeti anucchavike guṇe patiṭṭhāpeyya. Idaṃ vuttaṃ hoti - yo appicchatādiguṇehi vā ariyavaṃsapaṭipadādīhi vā paraṃ anusāsītukāmo, so attānameva paṭhamam tasmim guṇe patiṭṭhāpeyya. Evaṃ patiṭṭhāpetvā athaññaṃ tehi guṇehi anusāseyya. Attānañhi tattha anivesetvā kevalaṃ parameva anusāsamāno parato nindaṃ labhitvā kilissati nāma, tattha attānaṃ nivesetvā anusāsamāno parato pasaṃsaṃ labhati, tasmā na kilissati nāma. Evaṃ karonto paṇḍito na kilisseyyāti.

Desanāvasāne te bhikkhū sotāpattiphale patiṭṭhahimsu, mahājanassāpi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Upanandasakyaputtattheravatthu dutiyaṃ.

3. Padhānikatissattheravatthu

159. Attānañceti imaṃ dhammadesanaṃ satthā jetavane viharanto padhānikatissattheraṃ ārabba kathesi.

So kira satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā pañcasate bhikkhū ādāya araññe vassaṃ upagantvā, “āvuso, dharmānakassa buddhassa santike vo kammaṭṭhānaṃ gahitaṃ, appamattāva samaṇadhammaṃ karoṭhā”ti ovaditvā sayaṃ gantvā nipajjitvā supati. Te bhikkhū paṭhamayāme caṅkhamitvā majjhimayāme vihāraṃ pavisanti. So niddāyitvā pabuddhakāle tesam santikaṃ gantvā “kiṃ tumhe ‘nipajjitvā niddāyissāmā’ti āgatā, sīghaṃ nikkhamitvā samaṇadhammaṃ karoṭhā”ti vatvā sayaṃ gantvā tatheva supati. Itare majjhimayāme bahi caṅkhamitvā pacchimayāme vihāraṃ pavisanti. So punapi pabujjhivā tesam santikaṃ gantvā te viharā nīharitvā sayaṃ puna gantvā tatheva supati. Tasmim niccakālaṃ evaṃ karonte te bhikkhū sajjhāyaṃ vā kammaṭṭhānaṃ vā manasikātuṃ nāsakkhimsu, cittaṃ aññathattaṃ agamāsi. Te “amhākaṃ ācariyo ativiya āradhaviyā, pariggaṇhissāma na”nti pariggaṇhantā tassa kiriyaṃ disvā “naṭṭhamhā, āvuso, ācariyo no tuccharavaṃ ravatī”ti vadiṃsu. Tesam ativiya niddāya kilamantānaṃ ekabhikkhupi visesaṃ nibbattetuṃ nāsakkhi. Te vuṭṭhavassā satthu santikaṃ gantvā satthārā katapaṭisanthārā “kiṃ, bhikkhave, appamattā hutvā samaṇadhammaṃ karitthā”ti pucchitā tamatthaṃ ārocesuṃ. Satthā “na, bhikkhave, idāneva, pubbepesa tumhākaṃ antarāyamakāsiyevā”ti vatvā tehi yācito -

“Amātāpitarasaṃvaḍḍho, anācerakule vasaṃ;
Nāyaṃ kālaṃ akālaṃ vā, abhijānāti kukkuṭo”ti. -

Imaṃ akālarāvīkukkuṭajātakaṃ vitthāretvā kathesi. “Tadā hi so kukkuṭo ayaṃ padhānikatissatthero ahoṣi, ime pañca satā bhikkhū te māṇavā ahesuṃ, disāpāmokkho ācariyo ahamevā”ti satthā imaṃ jātakaṃ vitthāretvā, “bhikkhave,

paraṃ ovadantena nāma attā sudanto kātabbo. Evaṃ ovadanto hi sudanto hutvā dameti nāmā”ti vatvā imaṃ gāthamāha -

159. “Attānañce tathā kayirā, yathāññāmanusāsati;
Sudanto vata dametha, attā hi kira duddamo”ti.

Tassattho - yo hi bhikkhu “paṭhamayāmādisu caṅkamitabba”nti vatvā paraṃ ovadati, sayāṃ caṅkamanādīni adhiṭṭhahanto attānañce tathā kayirā, yathāññāmanusāsati, evaṃ sante sudanto vata damethāti yena guṇena paraṃ anusāsati, tena attanā sudanto hutvā dameyya. Attā hi kira duddamoti ayañhi attā nāma duddamo. Tasmā yathā so sudanto hoti, tathā dametabboti.

Desanāvasāne pañca satāpi te bhikkhū arahattaṃ pāpuṇiṃsūti.

Padhānikatissattheravatthu tatiyaṃ.

4. Kumārakassapamātuttherīvatthu

160. Attā hi attano nāthoti imaṃ dhammadesanaṃ satthā jetavane viharanto kumārakassapattherassa mātaraṃ ārabha katesi.

Sā kira rājagahanagare seṭṭhidhītā viññutaṃ pattakālato paṭṭhāya pabbajjaṃ yāci. Atha sā punappunaṃ yācamānāpi mātāpitūnaṃ santikā pabbajjaṃ alabhitvā vayappattā patikulāṃ gantvā patidevatā hutvā agāraṃ ajjhāvasi. Athassā na cirasseva kucchimiṃ gabbho patiṭṭhahi. Sā gabbhassa patiṭṭhitabhāvaṃ ajānitvāva sāmikaṃ ārādhētā pabbajjaṃ yāci. Atha naṃ so mahantena sakkārena bhikkhunupassayaṃ netvā ajānanto devadattapakkhikānaṃ bhikkhunīnaṃ santike pabbājesi. Aparena samayena bhikkhuniyo tassā gabbhinibhāvaṃ ñatvā tāhi “kiṃ ida”nti vuttā nāhaṃ, ayye, jānāmi “kimetaṃ”, sīlaṃ vata me arogamevāti. Bhikkhuniyo taṃ devadattassa santikaṃ netvā “ayaṃ bhikkhunī saddhāpabbajitā, imissā mayaṃ gabbhassa patiṭṭhitabhāvaṃ jānāma, kālaṃ na jānāma, kiṃ dāni karomā”ti pucchīṃsu. Devadatto “mā mayhaṃ ovādakārikānaṃ bhikkhunīnaṃ ayaso uppajjatū”ti ettakameva cintetvā “uppabbājetha na”nti āha. Taṃ sutvā sā daharā mā maṃ, ayye, nāsetha, nāhaṃ devadattaṃ uddissa pabbajitā, etha, maṃ satthu santikaṃ jetavanaṃ nethāti. Tā taṃ ādāya jetavanaṃ gantvā satthu ārocesuṃ. Satthā “tassā gihikāle gabbho patiṭṭhito”ti jānantopi paravādamocanattaṃ rājānaṃ pasenadikosalaṃ mahāanāthapiṇḍikaṃ cūlaanāthapiṇḍikaṃ visākhāupāsikaṃ aññāni ca mahākulāni pakkosāpetvā upālitttheraṃ āṇāpesi - “gaccha, imissā daharāya bhikkhuniyā catuparisamajjhe kammaṃ parisodhehi”ti. Thero rañño purato visākhaṃ pakkosāpetvā taṃ adhikaraṇaṃ paṭicchāpesi. Sā sāṇipākāraṃ parikkhipāpetvā antosāṇiyaṃ tassā hatthapādanābhiudarapariyosānāni oloketvā māsadivase samānetvā “gihibhāve imāya gabbho laddho”ti ñatvā therassa tamatthaṃ ārocesi. Athassā thero parisamajjhe parisuddhabhāvaṃ patiṭṭhāpesi. Sā aparena samayena padumuttarabuddhassa pādamūle patthitapatthanaṃ mahānubhāvaṃ puttaṃ vijāyi.

Athekadivasaṃ rājā bhikkhunupassayasamīpena gacchanto dārakasaddaṃ sutvā “kiṃ ida”nti pucchitvā, “deva, ekissā bhikkhuniyā putto jāto, tassesā saddo”ti vutte taṃ kumāraṃ attano gharaṃ netvā dhātīnaṃ adāsi. Nāmaggaṇadivase cassa kassapoti nāmaṃ katvā kumāraparihārena vaḍḍhitattā kumārakassapoti sañjāniṃsu. So kīlāmaṇḍale dārake paharivā “nimmātāpitikenamhā pahaṭṭā”ti vutte rājānaṃ upasaṅkamitvā, “deva, maṃ ‘nimmātāpitiko’ti vadanti, mātaraṃ me ācikkhathā”ti

pucchitvā rañña dhātiyo dassetvā “imā te mātaro”ti vutte “na ettikā me mātaro, ekāya me mātārā bhavitabbaṃ, taṃ me ācikkhathā”ti āha. Rājā “na sakkā imaṃ vañcetu”nti cintetvā, tāta, tava mātā bhikkhunī, tvaṃ mayā bhikkhunupassayā ānītoti. So tāvatakeneva samuppannasamvego hutvā, “tāta, pabbājetha ma”nti āha. Rājā “sādhu, tātā”ti taṃ mahantena sakkārena satthu santike pabbājesi. So laddhūpasampado kumārakassapattheroti paññāyi. So satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā araññaṃ pavisitvā vāyāmitvā visesaṃ nibbattetuṃ asakkonto “puna kammaṭṭhānaṃ visesetvā gahessāmī”ti satthu santikaṃ gantvā andhavane vihāsi.

Atha naṃ kassapabuddhakāle ekato samaṇadhammaṃ katvā anāgāmiphalaṃ patvā brahmaloke nibbattabhikkhu brahmalokato āgantvā pannarasa pañhe pucchitvā “ime pañhe ṭhapetvā satthāraṃ añño byākātuṃ samattho nāma natthi, gaccha, satthu santike imesaṃ atthaṃ uggaṇhā”ti uyyojesi. So tathā katvā pañhavissajjanāvasāne arahattaṃ pāpuṇi. Tassa pana nikkhantadivasato paṭṭhāya dvādasa vassāni mātubhikkhuniyā akkhīhi assūni pavattiṃsu. Sā puttaviyogadukkhitā assutinteneva mukhena bhikkhāya caramānā antaravīthiyaṃ therāṃ disvāva, “putta, puttā”ti viravantī taṃ gaṇhituṃ upadhāvamānā parivattitvā pati. Sā thanehi khīraṃ muñcantehi utṭhahitvā allacīvarā gantvā therāṃ gaṇhi. So cintesi - “sacāyaṃ mama santikā madhuravacanaṃ labhissati, vinassissati. Thaddhameva katvā imāya saddhiṃ sallapissāmī”ti. Atha naṃ āha - “kiṃ karontī vicarasi, sinehamattampi chindituṃ na sakkosī”ti. Sā “aho kakkhālā therassa kathā”ti cintetvā “kiṃ vadesi, tātā”ti vatvā punapi tena tatheva vuttā cintesi - “ahaṃ imassa kāraṇā dvādasa vassāni assūni sandhāretuṃ na sakkomi, ayaṃ panevaṃ thaddhahadayo, kiṃ me iminā”ti puttasinghaṃ chinditvā taṃdivasameva arahattaṃ pāpuṇi.

Aparena samayena dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ - “āvuso, devadattena evaṃ upanissayasampanno kumārakassapo ca therī ca nāsītā, satthā pana tesāṃ patitṭhā jāto, aho buddhā nāma lokānukampakā”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na, bhikkhave, idāneva ahaṃ imesaṃ paccayo patitṭhā jāto, pubbepe nesaṃ ahaṃ patitṭhā ahoṣimyevā”ti vatvā -

“Nigrodhameva seveyya, na sākhamupasaṃvase;
Nigrodhasmiṃ mataṃ seyyo, yañce sākhasmi jīvita”nti. -

Imaṃ nigrodhajātakaṃ vitthārena kathetvā “tadā sākhamigo devadatto ahosi, parisāpissa devadattaparīsā, vārappattā migadhenu therī ahosi, putto kumārakassapo, gabbhinīmigiyā jīvitaṃ pariccajitvā gato nigrodhamigarājā pana ahavevā”ti jātakaṃ samodhānetvā puttasinghaṃ chinditvā theriyā attanāva attano patitṭhānakatabhāvaṃ pakāsento, “bhikkhave, yasmā parassa attani ṭhitena saggaparāyaṇena vā maggaparāyaṇena vā bhavituṃ na sakkā, tasmā attāva attano nātho, paro kiṃ karissatī”ti vatvā imaṃ gāthamāha -

160. “Attā hi attano nātho, ko hi nātho paro siyā;
Attanā hi sudantena, nāthaṃ labhati dullabha”nti.

Tattha nāthoti patitṭhā. Idaṃ vuttaṃ hoti - yasmā attani ṭhitena attasampannena kusalaṃ katvā saggāṃ vā pāpuṇituṃ, maggaṃ vā bhāvetuṃ, phalaṃ vā sacchikātuṃ sakkā. Tasmā hi attāva attano patitṭhā hoti, paro ko nāma kassa

patiṭṭhā siyā. Attanā eva hi sudantena nibbisevanena arahattaphalasaṅkhātāṃ dullabhaṃ nāthaṃ labhati. Arahattañhi sandhāya idha “nāthaṃ labhati dullabha”nti vuttaṃ.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇiṃsūti.

Kumārakassapamātuttherīvattu catutthaṃ.

5. Mahākālaupāsakavatthu

161. Attanā hi kataṃ pāpanti imaṃ dhammadesanaṃ satthā jetavane viharanto ekaṃ mahākālaṃ nāma sotāpannaupāsakaṃ ārabha kathesi.

So kira māsassa aṭṭhadvasesu uposathiko hutvā vihāre sabbarattiṃ dhammakathaṃ suṇāti. Atha rattiṃ corā ekasmiṃ gehe sandhiṃ chinditvā bhaṇḍakaṃ gahetvā lohābhājanasaddena pabuddhehi sāmikehi anubaddhā gahitabhaṇḍaṃ chaḍḍetvā palāyimsu. Sāmikāpi te anubandhiṃsuyeva, te disā pakkhandimsu. Eko pana vihāramaggaṃ gahetvā mahākālassa rattiṃ dhammakathaṃ sutvā pātova pokkharaṇitīre mukhaṃ dhovantassa purato bhaṇḍikaṃ chaḍḍetvā palāyi. Core anubandhitvā āgatamanussā bhaṇḍikaṃ disvā “tvam no gehasandhiṃ chinditvā bhaṇḍikaṃ haritvā dhammaṃ suṇanto viya vicarasī”ti taṃ gahetvā pothetvā māretvā chaḍḍetvā agamimsu. Atha naṃ pātova pāṇiyaghaṭaṃ ādāya gatā daharasāmaṇerā disvā “vihāre dhammakathaṃ sutvā sayitaupāsako ayuttaṃ maraṇaṃ labhatī”ti vatvā satthu ārocesuṃ. Satthā “āma, bhikkhave, imasmiṃ attabhāve kālena appatirūpaṃ maraṇaṃ laddhaṃ, pubbe katakammaṃ pana tena yuttameva laddha”nti vatvā tehi yācito tassa pubbakammaṃ kathesi -

Atīte kira bārāṇasirañño vijite ekassa paccantagāmaṃ aṭṭavimukhe corā paharanti. Rājā aṭṭavimukhe ekaṃ rājabhaṭaṃ ṭhapesi, so bhatiṃ gahetvā manusse orato pāraṃ neti, pārato oraṃ āneti. Atheko manusso abhirūpaṃ attano bhariyaṃ cūlayānakaṃ āropetvā taṃ ṭhānaṃ agamāsi. Rājabhaṭo taṃ itthiṃ disvā sañjātasineho tena “aṭṭaviṃ no, sāmi, atikkāmehi”ti vuttepi “idāni vikālo, pātova atikkāmessāmī”ti āha. So sakālo, sāmi, idāneva no nehīti. Nivatta, bho, amhākaṃyeva gehe āhāro ca nivāso ca bhavissatīti. So neva nivattituṃ icchi. Itaro purisānaṃ saññaṃ datvā yānakaṃ nivattāpetvā anicchantasseva dvārakoṭṭhake nivāsaṃ datvā āhāraṃ paṭiyādāpesi. Tassa pana gehe ekaṃ maṇiratanaṃ atthi. So taṃ tassa yānakantare pakkhipāpetvā paccūsakāle corānaṃ pavitṭhasaddaṃ kāresi. Athassa purisā “maṇiratanaṃ, sāmi, corehi haṭa”nti ārocesuṃ. So gāmadvāresu ārakkhaṃ ṭhapetvā “antogāmato nikkhamante vicinathā”ti āha. Itaropi pātova yānakaṃ yojetvā pāyāsi. Athassa yānakaṃ sodhentā attanā ṭhapitaṃ maṇiratanaṃ disvā santajjetvā “tvam maṇiṃ gahetvā palāyasī”ti pothetvā “gahito no, sāmi, coro”ti gāmaḥhojakassa dassesuṃ. So “bhataḥkassa vata me gehe nivāsaṃ datvā bhattaṃ dinnaṃ, maṇiṃ gahetvā gato, gaṇhatha naṃ pāpapurisa”nti pothāpetvā māretvā chaḍḍāpesi. Idaṃ tassa pubbakammaṃ. So tato cuto avīcimhi nibbattitvā tattha dīgharattaṃ paccitvā vipākāvasesena attabhāvasate tatheva pothito maraṇaṃ pāpuṇi.

Evaṃ satthā mahākālassa pubbakammaṃ dassetvā, “bhikkhave, evaṃ ime satte attanā katapāpakammameva catūsu apāyesu abhimatthatī”ti vatvā imaṃ gāthamāha -

161. “Attanā hi kataṃ pāpaṃ, attajaṃ attasambhavaṃ;

Abhimatthati dummedham, vajiraṃvasmamayaṃ maṇi”nti.

Tattha vajiraṃvasmamayaṃ maṇinti vajiraṃva asmamayaṃ maṇiṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti - yathā pāsāṇamayaṃ pāsāṇasambhavaṃ vajiraṃ tameva asmamayaṃ maṇiṃ attano uttāhānaṭṭhānaśāṅkhātāṃ pāsāṇamaṇiṃ khāditvā chiddaṃ chiddaṃ khaṇḍaṃ khaṇḍaṃ katvā aparibhogaṃ karoti, evameva attanā kataṃ attani jātaṃ attasambhavaṃ pāpaṃ dummedham nippaṇṇaṃ puggalaṃ catūsu apāyesu abhimatthati kantati viddhamsetīti.

Desanāvasāṇe sampattabhikkhū sotāpattiphalādīni pāpuṇiṃsūti.

Mahākālaupāsakavatthu pañcamaṃ.

6. Devadattavatthu

162. Yassa accantadussīlyanti imaṃ dhammadesanaṃ satthā veḷuvane viharanto devadattaṃ ārabha kathesi.

Ekasmiṃhi divase bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ - “āvuso, devadatto dussīlo pāpadhammo dussīyakāraṇena vaḍḍhitāya taṇhāya ajātasattaṃ saṅgaṇhitvā mahantaṃ lābhasakkāraṃ nibbattetvā ajātasattaṃ pituvadhe samādapetvā tena saddhiṃ ekato hutvā nānappakārena tathāgatassa vadhāya parisakkatī”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na, bhikkhave, idāneva, pubbepi devadatto nānappakārena mayhaṃ vadhāya parisakkatī”ti vatvā kuruṅgamigajātakādīni kathetvā, “bhikkhave, accantadussīlapuggalaṃ nāma dussīyakāraṇaṃ uppannā taṇhā mālūvā viya sālāṃ pariyonandhitvā sambhañjamānā nirayādīsu pakkhipatī”ti vatvā imaṃ gāthāmāha -

162. “Yassa accantadussīlyaṃ, mālūvā sālānivotthataṃ;
Karoti so tathattānaṃ, yathā naṃ icchatī diso”ti.

Tattha accantadussīlyanti ekantadussīlabhāvo. Gihī vā jātito paṭṭhāya dasa akusalakammaapathe karonto, pabbajito vā upasampannadivasato paṭṭhāya garukāpattiṃ āpajjamāno accantadussīlo nāma. Idha pana yo dvīsu tīsu attabhāvesu dussīlo, etassa gatiyā āgataṃ dussīlabhāvaṃ sandhāyetaṃ vuttaṃ. Dussīlabhāvoti cettha dussīlassa cha dvārāni nissāya uppannā taṇhā veditabbā. Mālūvā sālānivotthatanti yassa puggalassa taṃ taṇhāśāṅkhātāṃ dussīlyaṃ yathā nāma mālūvā sālāṃ ottharantī deve vassante pattehi udakaṃ sampatīcchitvā sambhañjanavasena sabbatthakameva pariyonandhati, evaṃ attabhāvaṃ otthataṃ pariyonandhitvā ʘhitaṃ. So mālūvāya sambhañjitvā bhūmiyaṃ pātiyamāno rukkho viya tāya dussīyasaṅkhātāya taṇhāya sambhañjitvā apāyesu pātiyamāno, yathā naṃ anattakāmo diso icchatī, tathā attānaṃ karoti nāmāti attho.

Desanāvasāṇe bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇiṃsūti.

Devadattavatthu chaṭṭhaṃ.

7. Saṅghabhedaparisakkanavatthu

163. Sukarānīti imaṃ dhammadesanaṃ satthā veḷuvane viharanto saṅghabhedaparisakkaṃ ārabha kathesi.

Ekadivasañhi devadatto saṅghabhedāya parisakkanto āyasmantaṃ ānandaṃ piṇḍāya carantaṃ disvā attano adhippāyaṃ ārocesi. Taṃ sutvā thero satthu santikaṃ gantvā bhagavantaṃ etadavoca - “idhāhaṃ, bhante, pubbaṇhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya rājagahaṃ piṇḍāya pāvisiṃ. Addasā kho maṃ, bhante, devadatto rājagahe piṇḍāya carantaṃ. Disvā yenāhaṃ tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā maṃ etadavoca - ‘ajjatagge dānāhaṃ, āvuso ānanda, aññatreva bhagavatā aññatra bhikkhusaṅghena uposathaṃ karissāmi saṅghakammañcā’ti. Ajja bhagavā devadatto saṅghaṃ bhindissati, uposathañca karissati saṅghakammāni cā’ti. Evaṃ vutte satthā -

“Sukaraṃ sādhuṇā sādhu, sādhu pāpena dukkaraṃ;
Pāpaṃ pāpena sukaraṃ, pāpamariyehi dukkara”nti. -

Imaṃ udānaṃ udānetvā, “ānanda, attano ahitakammaṃ nāma sukaraṃ, hitakammameva dukkara”nti vatvā imaṃ gāthamāha -

163. “Sukarāni asādhūni, attano ahitāni ca;
Yaṃ ve hitaṇca sādhuñca, taṃ ve paramadukkara”nti.

Tassattho - yāni kammāni asādhūni sāvajjāni apāyasaṃvattanikattāyeva attano ahitāni ca honti, tāni sukarāni. Yaṃ pana sugatisaṃvattanikattā attano hitaṇca anavajjatthena sādhuñca sugatisaṃvattanikañceva nibbānasaṃvattanikañca kammaṃ, taṃ pācīnaninnāya gaṇḍāya ubbattetvā pacchāmukhakaraṇaṃ viya atidukkaranti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇiṃsūti.

Saṅghabhedaparisakkanavattu sattamaṃ.

8. Kālattheravatthu

164. Yo sāsananti imaṃ dhammadesanaṃ satthā jetavane viharanto kālattheraṃ ārabha kathesi.

Sāvatthiyaṃ kirekā itthī mātuṭṭhāne ṭhatvā taṃ therāṃ upaṭṭhahi. Tassā paṭivissakagehe manussā satthu santike dhammaṃ sutvā āgantvā “aho buddhā nāma acchariyā, aho dhammadesanā madhurā”ti pasaṃsanti. Sā itthī tesāṃ kathaṃ sutvā, “bhante, ahampi satthu dhammadesanaṃ sotukāmā”ti tassa ārocesi. So “tattha mā gamī”ti taṃ nivāresi. Sā punadivase punadivasepīti yāvatatiyaṃ tena nivāriyamānāpi sotukāmāva ahosi. Kasmā so panetaṃ nivāresīti? Evaṃ kirassa ahosi - “satthu santike dhammaṃ sutvā mayi bhijjissatī”ti. Sā ekadivasaṃ pātova bhuttaṭṭarāsā uposathaṃ samādiyitvā, “amma, sādhukaṃ ayyaṃ pariviseyyāsī”ti dhītaraṃ āṇāpetvā vihāraṃ agamāsī. Dhītāpissā taṃ bhikkhuṃ āgatakāle parivisitvā “kuhiṃ mahāupāsikā”ti vuttā “dhammassavanāya vihāraṃ gatā”ti āha. So taṃ sutvāva kucchiyaṃ utṭhitena ḍāhena santappamāno “idāni sā mayi bhinnā”ti vegena gantvā satthu santike dhammaṃ suṇamānaṃ disvā satthāraṃ āha, “bhante, ayaṃ itthī dandhā sukhumaṃ dhammakathaṃ na jānāti, imissā khandhādīpaṭisaṃyuttaṃ sukhumaṃ dhammakathaṃ akathetvā dānakathaṃ vā sīlakathaṃ vā kathetuṃ vaṭṭatī”ti. Satthā tassajjhāsayāṃ viditvā “tvaṃ duppañño pāpikaṃ diṭṭhiṃ nissāya buddhānaṃ sāsanaṃ paṭikkosasi. Attaghātāyeva vāyamasī”ti vatvā imaṃ gāthamāha -

164. “Yo sāsanaṃ arahataṃ, ariyānaṃ dhammajīvināṃ;
Paṭikkosati dummedho, diṭṭhiṃ nissāya pāpikaṃ;
Phalāni kaṭṭhakasseva, attaghātāya phallatī”ti.

Tassattho - yo dummedho puggalo attano sakkārahānibhayena pāpikaṃ diṭṭhiṃ nissāya “dhammaṃ vā sossāma, dānaṃ vā dassāmā”ti vadante paṭikkosanto arahataṃ ariyānaṃ dhammajīvināṃ buddhānaṃ sāsanaṃ paṭikkosati, tassa taṃ paṭikkosanaṃ sā ca pāpikā diṭṭhi veḷusaṅkhātassa kaṭṭhakassa phalāni viya hoti. Tasmā yathā kaṭṭhako phalāni gaṇhanto attaghātāya phallati, attano ghātattameva phalati, evaṃ sopi attaghātāya phallatīti. Vuttampi cetaṃ -

“Phalaṃ ve kadaliṃ hanti, phalaṃ veḷuṃ phalaṃ naḷaṃ;
Sakkāro kāpurisaṃ hanti, gabbho assatariṃ yathā”ti.

Desanāvasāne upāsikā sotāpattiphale patiṭṭhahi, sampattaparisāyapi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Kālattheravatthu aṭṭhamaṃ.

9. Cūḷakālaupāsakavatthu

- 165.** Attanā hi katanti imaṃ dhammadesanaṃ satthā jetavane viharanto cūḷakālaṃ upāsakaṃ ārabha kathesi.

Ekadivasañhi mahākālavatthusmiṃ vuttanayeneva umaṅgacorā sāmikehi anubaddhā rattiṃ vihāre dhammakathaṃ sutvā pātova vihārā nikkhamitvā sāvattiṃ āgacchantassa tassa upāsakassa purato bhaṇḍikaṃ chaḍḍetvā palāyimsu. Manussā taṃ disvā “ayaṃ rattiṃ corakammaṃ katvā dhammaṃ suṇanto viya carati, gaṇhatha na”nti taṃ pothayimsu. Kumbhadāsiyo udakatitthaṃ gacchamānā taṃ disvā “apetha, sāmi, nāyaṃ evarūpaṃ karotī”ti taṃ moceṣuṃ. So vihāraṃ gantvā, “bhante, ahamhi manussehi nāsito, kumbhadāsiyo me nissāya jīvitaṃ laddha”nti bhikkhūnaṃ ārocesi. Bhikkhū tathāgatassa tamatthaṃ āroceṣuṃ. Satthā tesāṃ kathaṃ sutvā, “bhikkhave, cūḷakālaupāsako kumbhadāsiyo ceva nissāya, attano ca akaraṇabhāvena jīvitaṃ labhi. Ime hi nāma sattā attanā pāpakammaṃ katvā nirayādīsu attanāva kilissanti, kusalaṃ katvā pana sugatiñceva nibbānañca gacchantā attanāva visujjhantī”ti vatvā imaṃ gāthamāha -

165. “Attanā hi kataṃ pāpaṃ, attanā saṃkilissati;
Attanā akataṃ pāpaṃ, attanāva visujjhati;
Suddhī asuddhi paccattaṃ, nāñño aññaṃ visodhaye”ti.

Tassattho - yena attanā akusalakammaṃ kataṃ hoti, so catūsu apāyesu dukkhaṃ anubhavanto attanāva saṃkilissati. Yena pana attanā akataṃ pāpaṃ, so sugatiñceva nibbānañca gacchanto attanāva visujjhati. Kusalakammasaṅkhātā suddhi akusalakammasaṅkhātā ca asuddhi paccattaṃ kārakasattānaṃ attaniyeva vipaccati. Añño puggalo aññaṃ puggalaṃ na visodhaye neva visodheti, na kilesatīti vuttaṃ hoti.

Desanāvasāne cūḷakālo sotāpattiphale patiṭṭhahi, sampattaparisāyapi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Cūḷakālaupāsakavatthu navamaṃ.

10. Attadatthatheravatthu

166. Attadatthanti imaṃ dhammadesanaṃ satthā jetavane viharanto attadatthatheraṃ ārabha kathesi.

Satthārā hi parinibbānakāle, “bhikkhave, ahaṃ ito catumāsaccayena parinibbāyissāmi”ti vutte uppannasamvegā sattasatā puthujjanā bhikkhū satthu santikaṃ avijahitvā “kiṃ nu kho, āvuso, karissāmā”ti sammantayamānā vicaranti. Attadatthathero pana cintesi - “satthā kira catumāsaccayena parinibbāyissati, ahañcamhi avītarāgo, satthari dharmāneyeva arahattatthāya vāyamissāmi”ti. So bhikkhūnaṃ santikaṃ na gacchati. Atha naṃ bhikkhū “kasmā, āvuso, tvaṃ neva amhākaṃ santikaṃ āgacchasi, na kiñci mantesī”ti vatvā satthu santikaṃ netvā “ayaṃ, bhante, evaṃ nāma karotī”ti ārocayiṃsu. So satthārāpi “kasmā evaṃ karosī”ti vutte “tumhe kira, bhante, catumāsaccayena parinibbāyissatha, ahaṃ tumhesu dharantesuyeva arahattappattiyā vāyamissāmi”ti. Satthā tassa sādhuḥkāraṃ datvā, “bhikkhave, yassa mayi sineho atthi, tena attadatthena viya bhavituṃ vaṭṭati. Na hi gandhādīhi pūjentā maṃ pūjenti, dhammānudhammapaṭipattiyā pana maṃ pūjenti. Tasmā aññenapi attadatthasadiseneva bhavitabba”nti vatvā imaṃ gāthamāha -

166. “Attadatthaṃ paratthena, bahunāpi na hāpaye;
Attadatthamabhiññāya, sadatthapasuto siyā”ti.

Tassattho - gihibhūtā tāva kākaṇikamattampi attano atthaṃ saḥassamattenāpi parassa atthena na hāpaye. Kākaṇikamattenāpi hissa attadatthova khādanīyaṃ vā bhojanīyaṃ vā nipphādeyya, na parattho. Idaṃ pana evaṃ akathetvā kammaṭṭhānasīsenā kathitaṃ, tasmā “attadatthaṃ na hāpemi”ti bhikkhunā nāma saṅghassa uppannaṃ cetiyapaṭisaṅkharaṇādikiccaṃ vā upajjhāyādivattaṃ vā na hāpetabbaṃ. Ābhisamācārikavattañhi pūrentoyeva ariyaphalādīni sacchikaroti, tasmā ayampi attadatthova. Yo pana accāraddhavipassako “ajja vā suve vā”ti paṭivedhaṃ patthayamāno vicarati, tena upajjhāyavattādīnapi hāpetvā attano kiccameva kātabbaṃ. Evarūpañhi attadatthamabhiññāya “ayaṃ me attano attho”ti sallakkhetvā, sadatthapasuto siyāti tasmim̐ sake atthe uyyuttapayutto bhaveyyāti.

Desanāvasāne so thero arahatte patiṭṭhahi, sampattabhikkhūnampi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Attadatthatheravatthu dasamaṃ.

Attavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Dvādasamo vaggo.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Σχόλια. Ο Κανόνας των Ομιλιών - Σχόλια. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 02. Σχόλια για τη διδασκαλία σε στίχους. 12. Το κεφάλαιο για τον εαυτό έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org